

Bài Học 11

* 6 Tháng 9 – 12 Tháng 9

Ngày Sa-Bát

Đọc Kinh Thánh Nghiên Cứu Tuần Này: *Giăng 1:1-3; Ma-thi-ơ 12:1-5; Lu-ca 4:16-21; Giăng 5:16, 17; Ma-thi-ơ 24:20.*

Câu Gốc: “Ngài lại phán: Vì loài người mà lập ngày Sa-bát, chớ chẳng phải vì ngày Sa-bát mà dựng nên loài người. Vậy thì, Con người cũng làm chủ ngày Sa-bát” (Mác 2:27, 28).

Trong chức vụ của Đức Chúa Giê-su trên thế gian, các nhà lãnh đạo tôn giáo thách thức Ngài về sự giữ ngày Sa-bát. Khi bị chỉ trích, Đức Chúa Giê-su nói về uy quyền của Ngài là Chúa ngày Sa-bát (Ma-thi-ơ 12:8; Mác 2:28; Lu-ca 6:5). Ngài cũng cho thấy sự giữ đúng ngày Sa-bát là gì.

Ngày nay, chúng ta đối diện với thách thức về sự giữ “đúng” ngày Sa-bát và sự tin tưởng thông thường rằng Chủ nhật là ngày nghỉ, chứ không phải ngày Sa-bát. Những người giữ ngày Chủ nhật không thể tìm được trong Phúc âm sự hỗ trợ cho quan điểm của họ. Sự tranh luận về ngày Sa-bát trong Phúc âm chỉ nói về ngày Sa-bát phải giữ *thế nào*, chứ không bao giờ nói về *khi nào*. Đời sống và sự dạy dỗ của Đức Chúa Giê-su cho biết chắc chắn ngày thứ bảy Sa-bát sẽ tiếp tục là ngày nghỉ của Đức Chúa Trời, ngay cả sau khi Ngài chết và sống lại.

Tuần này, chúng ta sẽ thảo luận sự tương giao của Đấng Christ với ngày Sa-bát – khi nào ngày đó khởi đầu và uy quyền của Ngài trên ngày đó. Tiếp theo, chúng ta sẽ nghiên cứu gương và sự dạy dỗ của Đức Chúa Giê-su về sự giữ ngày Sa-bát. Cuối cùng, chúng ta sẽ xem xét ngày Sa-bát trong sự dạy dỗ của Ngài và gương của các môn đồ sau khi Ngài Sống lại.

Đấng Christ, Đấng Tạo Nên Ngày Sa-Bát

Những câu sau bày tỏ điều gì về công việc của Đức Chúa Giê-su trong chương trình Sáng thế? Tại sao điều này rất quan trọng, đặc biệt khi chúng ta nghĩ về sự khởi đầu của ngày Sa-bát? Xin đọc Giăng 1:1-3; Cô-lô-se 1:16; và Hê-bơ-rơ 1:1, 2.

Giăng bắt đầu Phúc âm với những lời nổi tiếng, “Ban đầu có Ngôi Lời . . . . Muôn vật bởi Ngài làm nên, chẳng vật chi đã làm nên mà không bởi Ngài” (Giăng 1:1-3). Cả Giăng và Phao-lô nói chắc về công việc của Đấng Christ trong chương trình Tạo thế. Con Đức Chúa Trời, Đức Chúa Giê-su Christ, tạo nên tất cả, “Vì muôn vật đã được dựng nên trong Ngài, bất luận trên trời, dưới đất, vật thấy được, vật không thấy được. . . . Vì Ngài mà được dựng nên cả” (Cô-lô-se 1:16). Qua Đấng Christ, Đức Chúa Trời tạo nên vụ trụ, gồm cả thái dương hệ của chúng ta, trái đất, và mọi vật trong đó, vật sống hay không sống.

Đấng Christ, là Cứu Chúa của loài người, cũng là Đấng Tạo Hóa của họ. Và ngay lúc đó, vào cuối tuần lễ Tạo thế, Ngài ban cho chúng ta ngày yên nghỉ. “Ngày Sa-bát được lập nên cho loài người. Đó là ngày của Chúa. Ngày đó thuộc về Đấng Christ. . . . Vì Ngài tạo nên muôn vật, Ngài đã tạo nên ngày Sa-bát. Ngài đã đặt riêng ngày đó như một kỷ niệm của công trình sáng tạo.” – Phỏng trích Ellen G. White, *The Desire of Ages*, tr. 288.

Cùng một Đức Chúa Trời, Đấng đã tạo nên loài người với nhu cầu cần nghỉ ngơi cũng cho họ thời gian để yên nghỉ. Một ngày trong tuần mỗi người phải dẹp qua một bên công việc hằng tuần và những rắc rối để được nghỉ trong Ngài, Đấng Tạo Hóa. Sau khi làm xong công việc Sáng tạo, chính Đức Chúa Giê-su đã nghỉ ngày thứ bảy. Đó không phải vì Ngài mệt mỏi, nhưng vì Ngài muốn ban phước và đặt ngày Sa-bát làm ngày thánh và cho chúng ta một gương để theo. Và Ngài cũng nghỉ ngày Sa-bát khi Ngài làm xong công việc cứu chuộc chúng ta trên thập tự giá. Đây không phải vì Ngài cần nghỉ, nhưng vì Ngài muốn bày tỏ sự hỗ trợ của Ngài cho ngày Sa-bát như là một ngày đặc biệt để giữ trong mọi thời đại. Ngài mời nhân loại mệt mỏi yên nghỉ trong Ngài (Ma-thi-ơ 11:28, 29), mời chúng ta nghỉ một cách đặc biệt, mỗi tuần một lần, mỗi ngày Sa-bát.

Sự giữ ngày Sa-bát nối liền chúng ta với sự khởi đầu của sự Sáng tạo trái đất, với sự khởi đầu của sự sống chúng ta. Có thời gian nào tốt hơn để suy nghĩ sâu xa về câu hỏi quan trọng: Tôi làm gì với cuộc đời Đức Chúa Trời đã ban cho tôi?

Đấng Christ, Chúa Của Ngày Sa-Bát

Hãy đọc Ma-thi-ơ 12:1, 2. Việc gì xảy ra ở đây? Tại sao người Pha-ri-si nói hành động này là “không nên làm”?

Phục truyền 23:25 nói, “Khi người vào đồng lúa mì của kẻ lân cận mình, thì được phép lấy tay rút gié lúa; nhưng chớ đặt lưỡi hái vào đồng lúa mì của kẻ lân cận mình.” Nan đề không phải là với hành động, nhưng là với *ngày* hành động đó được làm. Luật của các thầy thông giáo không cho phép một số việc làm trong ngày Sa-bát, như gặt, đập lúa, và quạt lúa. Theo ý kiến người Pha-ri-si, vì bẻ gié lúa, vò trong tay, và lấy hạt khỏi vỏ, các môn đồ đã phạm tất cả các lỗi trên.

Tại sao các thí dụ Đức Chúa Giê-su dùng quan trọng để trả lời người Pha-ri-si? Xin đọc Ma-thi-ơ 12:3-5.

Với thí dụ thứ nhất (1 Sa-mu-ên 21:1-6), Đấng Christ lý luận rằng Đa-vít và các tôi tớ người không nên ăn bánh dành cho các thầy tế lễ (Lê-vi Ký 24:9). Nhưng vì đời sống họ bị nguy hiểm, nên họ được phép phạm luật lễ nghi. Thí dụ Đức Chúa Giê-su dùng (Ma-thi-ơ 12:5) về những sinh lễ và của dâng vào ngày Sa-bát ở đền thờ. Các sinh lễ và của dâng nhiều gấp đôi ngày thường (Dân số Ký 28:9, 10). Người Do Thái nhìn nhận nghi lễ trong đền thờ có quyền ưu tiên, cao hơn ngày Sa-bát.

Sau khi dùng những thí dụ này, Đức Chúa Giê-su nói hai câu cho thấy uy quyền của Ngài để thay đổi luật của người Pha-ri-si về sự giữ ngày Sa-bát. (1) “Vì loài người mà lập ngày Sa-bát, chớ chẳng phải vì ngày Sa-bát mà dựng nên loài người” (Mác 2:27). Ở đây Ngài nhấn mạnh ngày Sa-bát bắt đầu ở vườn Ê-đen. Ngài cũng sửa lại tư tưởng sai lầm của người Pha-ri-si về loài người và ngày Sa-bát. Ngày Sa-bát được tạo nên để giúp loài người và tiếp tục là món quà của Đức Chúa Trời để phục vụ loài người, thay vì loài người phục vụ ngày Sa-bát. Và (2) nói rằng, “Con người cũng làm chủ ngày Sa-bát” (Mác 2:28), Đấng Christ nói rõ địa vị của Ngài là Đấng Tạo Hóa và là Chủ ngày Sa-bát. Vì thế, chỉ một mình Ngài có quyền giải phóng ngày Sa-bát khỏi những luật lệ do loài người đặt ra.

Các nhà lãnh đạo tôn giáo của dân sự Đức Chúa Trời chỉ trích Chúa của ngày Sa-bát đã phạm ngày mà chính Ngài đã tạo nên và đặt làm ngày thánh. Có sứ điệp nào chúng ta học được từ điều này về các sự nguy hiểm của những người nên biết nhiều hơn nhưng đã bị mù quáng thiêng liêng?

Gương Của Chúa Giê-su

Lu-ca 4:16 nói gì về thái độ của Đức Chúa Giê-su đối với ngày Sa-bát? Tại sao điều này rất quan trọng đối với chúng ta ngày này? Xin đọc Giăng 14:15 và 1 Phi-e-rơ 2:21.

Trong đoạn 4:16, Lu-ca dùng chữ *thói quen*, đến từ tiếng Hy Lạp nghĩa là những thói quen và sự thực hành được làm liên tục trong thời gian. Nói cách khác, Đức Chúa Giê-su thường xuyên đi nhà hội mỗi ngày Sa-bát. Điều này rất quan trọng đối với Lu-ca nên bốn lần trong sách Phúc âm, ông đã nói Đức Chúa Giê-su đi nhà hội trong những ngày Sa-bát khác nhau (Lu-ca 4:16; Lu-ca 4:31; Lu-ca 6:6; Lu-ca 13:10). Cũng vậy, Lu-ca nói rõ ràng ngày Sa-bát là ngày thứ bảy trong tuần (Lu-ca 23:54–24:1). Đức Chúa Giê-su, trong chức vụ Ngài dưới đất, giữ ngày thứ bảy Sa-bát, cùng với những người Do thái. Đây là bằng chứng chu kỳ tuần lễ không bị mất từ khi luật pháp được ban ra ở núi Si-nai, hay ngay cả từ khi Tạo thế. Gương của Đức Chúa Giê-su như một người giữ ngày Sa-bát là một gương cho Cơ Đốc nhân theo, trong cả thời gian và cách giữ ngày Sa-bát.

Đức Chúa Giê-su đọc gì vào buổi sáng đặc biệt đó trong nhà hội? Tại sao điều này quan trọng? Xin đọc Lu-ca 4:16-21.

Đây không phải là lần đầu tiên Đức Chúa Giê-su đọc và nói tại nhà hội. Hơn một năm đã qua từ ngày Ngài chịu phép báp-têm tại sông Giô-đanh. Nhưng đây là lần đầu tiên Ngài về thăm Na-xa-rét sau khi từ giã tiệm thợ mộc. Đây là nơi Ngài đã sống 30 năm đầu tiên của cuộc đời và Ngài đã đi tới nhà hội. Trong thời niên thiếu, “thường xuyên tới nhà hội trong ngày Sa-bát, Ngài được yêu cầu đọc các bài học từ các tiên tri. Và lòng những người nghe vui mừng khi sự sáng mới chiếu sáng từ những lời quen thuộc của Kinh Thánh.” – Phỏng trích Ellen G. White, *The Desire of Ages*, tr. 74.

Những lần này thì khác. Đức Chúa Giê-su lựa những câu đặc biệt, Ê-sai 61:1, 2. Những câu này giải nghĩa công việc của Đấng Mê-si ở dưới đất và việc Ngài sẽ đến thế nào “để đồn ra năm lành của Chúa” (Lu-ca 4:19). Đó là năm Sa-bát, hay năm hân hỉ, thời gian nghỉ ngơi. Đức Chúa Giê-su lựa ngày Sa-bát để tuyên bố chức vụ cứu linh, sự tự do, và chữa lành. Thật ra, chúng ta tìm được sự yên nghỉ trong Đức Chúa Giê-su, sự yên nghỉ bày tỏ một cách rất tích cực mỗi ngày Sa-bát.

Những Phép Lạ Trong Ngày Ngày Sa-Bát

Các sách Phúc âm nói nhiều phép lạ chữa lành mà Đức Chúa Giê-su đã làm trong ngày Sa-bát. Mục đích của Ngài là muốn chữa lành vào ngày Sa-bát, mặc dù Ngài có thể làm vào ngày khác. Đức Chúa Giê-su cố gắng làm sáng tỏ một điều. Sự chữa bệnh vào ngày Sa-bát không phải là không hợp pháp. Thật sự là hợp pháp hơn các người Pha-ri-si và các nhà lãnh đạo tôn giáo thường làm trong ngày Sa-bát.

Có những tranh luận nào được dùng trong mỗi câu này để hỗ trợ việc Đức Chúa Giê-su chữa lành trong ngày Sa-bát? Xin đọc Ma-thi-ơ 12:10-12; Lu-ca 13:15, 16; và Giăng 5:16, 17.

Đúng, chúng ta không được làm theo ý mình trong ngày Sa-bát (Xuất Ê-díp-tô Ký 20:9; Ê-sai 58:13). Nhưng không bao giờ nên nghĩ ngày Sa-bát là một thời gian không làm gì cả. Trong cuộc chiến lý lẽ với người Pha-ri-si, Đấng Christ cho thấy rõ ràng “trong ngày Sa-bát có phép làm việc lành” (Ma-thi-ơ 12:12). Theo luật của các thầy thông giáo, một người đau có thể được chữa trị trong ngày Sa-bát nếu nguy hiểm trầm trọng cho sự sống. Cũng vậy, nếu một con chiên hay con bò rơi xuống hố, người ta được phép kéo lên để cứu nó trong ngày Sa-bát? Sự sống của một người không giá trị hơn sự sống của thú vật sao? Không may, những kẻ chỉ trích Đấng Christ đã cho thấy họ đối xử nhân từ với thú vật hơn là với người đau khổ. Họ cho thú vật uống nước trong ngày Sa-bát, nhưng không chữa lành người đau.

Đức Chúa Giê-su cũng nói, “Cha ta đã làm việc cho đến bây giờ, ta đây cũng làm việc như vậy” (Giăng 5:17). Điều này nói về công việc của Đức Chúa Trời vì những người sống và thú vật. Trong ngày Sa-bát, Ngài tiếp tục ban sự sống và giữ vũ trụ vận chuyển. (Ê-bơ-rơ 1:2, 3).

Đức Chúa Giê-su dạy chúng ta không nên duy luật khi giữ ngày Sa-bát. Giữ ngày Sa-bát nghĩa là “nghỉ” các công việc làm của riêng mình (Ê-bơ-rơ 4:10). Quan trọng hơn, chúng ta cần ngừng làm việc vì sự cứu rỗi - điều đó không thể được. Sa-tan muốn chúng ta giữ ngày Sa-bát cách ích kỷ. Nếu nó không thể làm chúng ta chống lại ngày Sa-bát, thì nó sẽ thúc đẩy chúng ta qua mục tiêu khác là quá nghiêm khắc trong sự giữ ngày Sa-bát.

Thật dễ dàng để giữ ngày Sa-bát chặt chẽ, nhưng những người khác có thể quá lỏng lẻo. Làm thế nào chúng ta giữ được sự quân bình? Cũng vậy, chúng ta phải cẩn thận trong thái độ của mình đối với sự giữ ngày Sa-bát của người khác. Đừng quên rằng những người Pha-ra-si nghĩ gì về sự Đấng Christ giữ ngày Sa-bát.

Ngày Sa-Bát Sau Khi Chúa Sống Lại

Nhiều Cơ Đốc nhân giữ ngày Chủ nhật thay vì ngày Sa-bát. Họ nêu lên nhiều lý do. Điều chính họ nêu lên là sự sống lại của Đấng Christ. Không có gì trong Tân Ước, gồm những câu về sự Sống lại, dạy rằng Chủ nhật được thay thế cho ngày Sa-bát. Tân Ước cho thấy Đấng Christ dự định cho ngày Sa-bát của Ngài được giữ sau khi Ngài sống lại.

Xin đọc Ma-thi-ơ 24:20 nói gì về ngày Sa-bát trong những năm sau khi Đức Chúa Giê-su sống lại?

Lời của Đấng Christ trong Ma-thi-ơ 24:20 cho thấy vào năm 70 S.C., vào bốn mươi năm sau sự chết của Ngài, ngày Sa-bát vẫn được giữ làm ngày thánh như trước. Sự khích động, sợ hãi, và di chuyển cần thiết để chạy trốn khỏi thành Giê-ru-sa-lem không đúng với điều răn trong ngày Sa-bát.

Có bằng chứng nào trong Cựu Ước cho thấy ngày Sa-bát vẫn là ngày thánh sau khi Đấng Christ sống lại? Xin đọc Công vụ 13:14, 42; Công vụ 14:1; Công vụ 17:1, 2; và Công vụ 18:4.

Đối với các môn đồ, đi nhà hội thì giống như chúng ta đi nhà thờ ngày nay. Đây là một trong những cách tốt nhất để giữ ngày Sa-bát. Điều này đúng đối với sứ đồ Phao-lô. Ông luôn luôn có mặt ở nhà hội vào ngày Sa-bát. Đó là thói quen của Phao-lô, theo gương của Đức Chúa Giê-su (Công vụ 17:2). Phao-lô là sứ đồ của những người Ngoại, và là nhà vô địch về sự xưng công bình bởi đức tin. Nhưng ông vẫn còn tới nhà hội trong ngày Sa-bát. Ông đã giảng cho người Do Thái và cũng giữ ngày Sa-bát thánh.

Một ngày Sa-bát nọ, sau khi chương trình ở nhà hội xong, người Ngoại xin Phao-lô giảng phúc âm cho họ. Phao-lô có thể mời họ đến nghe mình ngày hôm sau, Chủ nhật, nhưng ông đợi một tuần. “Ngày Sa-bát sau, gần hết cả thành đều nhóm lại để nghe đạo Chúa” (Công vụ 13:44). Những câu này cho bằng chứng hùng hồn là hội thánh đầu tiên không biết gì về ngày thứ nhất của tuần lễ đã thay thế cho ngày thứ bảy.

Đúng rồi, chúng ta biết mình đúng về ngày Sa-bát. Dĩ nhiên điều đó quan trọng, nhưng làm thế nào sự giữ ngày Sa-bát khiến chúng ta là Cơ Đốc nhân có lòng nhân từ, yêu thương và quan tâm hơn?

Thứ Sáu * 12 Tháng 9

Nghiên Cứu Bổ Túc:

Ellen G. White, “The Sabbath,” tr. 281-289, trong *The Desire of Ages*.

“‘Vậy Con người cũng là Chúa của ngày Sa-bát.’ Những lời này đầy sự dạy dỗ và yên ủi. . . . Ngày Sa-bát chỉ về Ngài vừa là Đấng Tạo Hóa vừa là Đấng Thánh hóa. Ngày Sa-bát tuyên bố Ngài, Đấng tạo nên muôn vật ở trên trời và dưới đất là đầu của hội thánh. Và bởi quyền phép của Ngài chúng ta hiệp một với Đức Chúa Trời. Đối với dân Y-sơ-ra-ên, Ngài phán, ‘Ta cũng cho chúng nó những ngày Sa-bát ta làm một dấu giữa ta và chúng nó, đặng chúng nó biết rằng ta là Đức Giê-hô-va biệt chúng nó ra thánh’ (Ê-xê-chi-ên 20:12). Vậy, ngày Sa-bát là dấu của quyền lực Đấng Christ để làm chúng ta nên thánh. Và ngày đó được ban cho tất cả những ai Đấng Christ làm nên thánh. Là dấu của quyền lực thánh hóa của Ngài, ngày Sa-bát được ban cho tất cả những ai qua Đấng Christ trở nên một phần của Y-sơ-ra-ên của Đức Chúa Trời.” – Phỏng trích Ellen G. White, *The Desire of Ages*, tr. 288, 289.

Đề Tài Thảo Luận:

- 1 Chúng ta thuộc về Đấng Christ, vì Ngài đã tạo nên và Ngài đã cứu rỗi chúng ta. Ngày Sa-bát nhắc nhở chúng ta về những lẽ thật quan trọng này thế nào?
- 2 Có nan đề nào về sự giữ điều răn thứ tư quá nghiêm khắc? Mặt khác, tại sao sự giữ ngày Sa-bát cách lỏng lẻo không phải là câu trả lời cho sự nghiêm nhặt? Bí quyết quan trọng nào khiến sự giữ ngày Sa-bát là một ơn phước?
- 3 Tại sao ngày Sa-bát, và cơ hội để yên nghỉ trong ngày Sa-bát, là một sự nhắc nhở đặc biệt cho chúng ta về lẽ thật quan trọng là chúng ta không được cứu bởi việc làm, nhưng bởi sự hy sinh của Đấng Christ cho chúng ta?
- 4 Có những cách nào chúng ta có thể học để có một kinh nghiệm sâu xa hơn và phong phú hơn với Chúa trong ngày Sa-bát?
- 5 Có những bài học nào về việc giữ ngày Sa-bát chúng ta học được từ gương của Đấng Christ về sự chữa lành trong ngày Sa-bát? Những sự chữa lành này giúp chúng ta thế nào để hiểu hơn về ngày Sa-bát?
- 6 Chúng ta được dạy ngày Sa-bát là “thánh.” Hãy nghĩ vài điều bạn làm trong ngày Sa-bát. Những việc này thánh thế nào? Quan trọng hơn, những việc này có đem bạn lại gần hơn